

det, end at Staten faar de og de Grunde, og at vi have haft en Kommission, der ikke en Gang har fundet Anledning til at foretage nogen som helst tilnærmelsesvis Værdiansættelse eller Skøn derover; i det hele at der endnu for os, til Trods for, at vi skulle stemme over Sagen, hviler en saa fuldstændig Hemmelighedsfuldhed over den, at vi ikke, hvis vi nu skulde til at stemme over dens endelige Vedtagelse, i Grunden kunde danne os en fuldstændig bestemt Mening om Forholdene, hverken hvordan de ere, eller hvordan de ville blive efter Forslagets Vedtagelse. Den Anførelse, som jeg her har udtalt, er jeg kommen til efter Undersøgelser paa Grundlag af de mangelfulde Undersøgelser, som ligge for; men Sagen maa bedre oplyses, før der — efter min Mening, vel at mærke — kan være Tale om at Lovgivningsmagten atter kan være med til at overlade store og dyre Arealer til Byggegrunde til Kjøbenhavns Kommune.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem glemte et Par Gange i sin Tale, at det ærede Medlem for Viborg Amts 2. Valgkreds (Klein) ikke sidder her i Salen som Overpræsident for Kjøbenhavn, og at han derfor heller ikke burde betegnes paa denne Maade.

Indenrigsministeren (Jørgensen): Forinden Forhandlingen i Dag afsluttes, skal jeg tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger. Det vil vel findes ret naturligt, at jeg begrænser mig ved Forhandlingen af denne Sag, baade fordi det er en Kollega, der i og for sig skulde føre den frem — han er forhindret deri — og fordi det Forslag til Beslutning, der her er fremsat for Tinget, er Frugten af en Kommissionsbehandling, og der i denne Kommission er lodtagne et ikke ringe Antal Medlemmer af dette Ting. Udfaa, Angrebene paa Kommissionen og dens Arbejder anser jeg ikke for særlig vedkommende mig som Minister. Jeg antager, at de Medlemmer af den, som sidde her, selv ville forsvare deres Kommissionsarbejde mod de meget nærgaaende Angreb, som ere rettede paa den, blandt andre af den ærede firdste Taler (A. Sørensen). Han sagde, at han ikke var i Stand til at danne sig en fuldstændig bestemt Mening om denne Sag og om alle dens Enkeltheder. Det kan godt være, at naar man vil gaa stærkt i Analyse af denne Sag, kan man ikke komme dertil, men Kommissionen har heller ikke forudsat, at den skulde analyseres paa den Maade. Kommissionen har netop sagt: Vi ville ikke gaa til en minutiøs Taksation. Et Skøn

maa her være det afgørende for Sagens Behandling. Vil man ikke erkende, at det for alle Parter er rigtigt at komme til et Resultat, tror jeg ikke, at man kan komme til et Resultat. Vil man ikke erkende, at det baade for Stat og for Kommune har sin store Betydning efter de mange Forhandlinger at komme til en Overenskomst, der kan være rimelig for begge Parter, vil man forlange hver Kvadratalen Jord vurderet — ingen er i Stand til at ansætte den fremtidige Værdi — og vil man endelig bestemme, hvorledes hver Kvadratalen Jord fremtidig skal benyttes, saa kan man sige sig selv, at vi ikke komme til en Overenskomst. Det er ingen Sag at fælde Sagen gennem Analyser af den Bestaenhed, som de fremkomne, Hovedspørgsmaalet er stillet af det ærede Medlem for Viborg Amts 2. Valgkreds (Klein), der sagde: Kjøbenhavns Kommune er ikke tjent med Overenskomsten; men samtidig sagde: Lad os en Gang saa Ende paa Sagen, lad os faa at vide, hvilke Arealer der tilkomme os med fuld Ret; derfor ere vi tilbøjelige til Overenskomst. Et æret Medlem sagde, at Kommunen ejer disse Arealer, og Gjendomsretten er det bedste, medens den firdste ærede Taler og andre med ham siger, at Brugretten er bedre end Gjendomsretten. Resultatet turde være tvivlsomt. Hvad det kommer an paa, er for begge Parter at faa en Ende paa Sagen og komme til en Overenskomst. Vil man gaa til saa fine Analyser som, at den ene faar 7, medens den anden faar 8, men at de burde have Halvdelen hver — naar man kan gaa til saa fine Værdibestemmelse, vil det ikke være vanskeligt at komme det Stykke Vej, der er tilbage og danne sig en almindelig Forestilling, om det ikke var bedst at komme til Ende med Sagen ved en Overenskomst, som dog er tiltraadt af Repræsentanter for Rigsdagen og for Kommunen, og som man dog egentlig ikke kan sige er saa slet overvejet, at den endog ikke kunde bringes frem. Jeg skal ikke komme ind paa en udførlig Udvikling af Sagens Historie, det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm) har tilstrækkelig udviklet den, men jeg vil begynde med det, som er Begyndelsen for mig, nemlig Nedsættelsen af den Kommission, som har gjort en Indstilling til Regeringen, som denne har bifaldet. Kommissionens Nedsættelse er foranlediget af selve dette Ting, hvis Udvalg i Fjor bestemt paataaltdte Nedsættelse af en saadan Kommission. Den stede hurtigt, og jeg skal samtidig erindre om, at Kommissionen har arbejdet dygtigt og resolut og er kommet til et fore-